

Sygn. akt VU 810/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **S. M. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania S. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 17 lipca 2012r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 810/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lipca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił S. M. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawca jest zdolny do pracy zarobkowej, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu skarżący S. M. (1) wniósł o zmianę tej decyzji i przyznanie prawa do renty.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Na rozprawie w dniu 23 października 2013 roku wnioskodawca oświadczył, iż jego choroba pogłębia się.

Organ rentowy konsekwentnie wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

S. M. (2) urodził się w dniu (...) roku. Posiada wykształcenie zawodowe – ukończył szkołę zawodową w kierunku ślusarza. W tym zawodzie wnioskodawca nie pracował. W okresie swojej aktywności zawodowej pracował na stanowisku nastawiacz maszyn (9.09.1985 r. do 30.04.1988 r.), prasowacz (25.07.1988 r. do 31.10.1995 r.) i robotnik transportu wewnętrznego (4.11.1996 r. do 31.03.1997 r.). Były to prace typowo fizyczne. Od września 2004 roku do dnia dzisiejszego wnioskodawca pracuje w Zakładzie Pracy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.M.. na stanowisku monter okien. Wnioskodawca jest zatrudniony jako osoba niepełnosprawna w warunkach pracy chronionej.

(dowód: świadectwa pracy k. 5, 6, 8 w aktach ZUS, zaświadczenia k. 45, 46, 59 93, 108, 128, 132, 145, 201 w aktach ZUS, zaświadczenie o statucie zakładu pracy chronionej koperta k. 23, zaświadczenie k. 27)

Wnioskodawca w okresie od 24 maja 1998 roku (tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego) do 30 czerwca 2012 roku uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

(dowód: decyzje z dnia 10.06.1998 r. k. 18, z dnia 5.06.2000 r. k. 24, z dnia 30.05.2003r. k. 32, z dnia 14.06.2005 r. k. 51, z dnia 26.06.2006 k. 68, z dnia 7.07.2008 r. k. 105, z dnia 5.07.2010 r. k. 144 w aktach ZUS).

W dniu 28 maja 2012 roku S. M. (1) złożył wniosek o ustalenie dalszego prawa do renty.

(dowód: wniosek k. 28 akt ZUS)

Orzeczeniem z dnia 14 czerwca 2012 roku Lekarz Orzecznika ZUS po rozpoznaniu u wnioskodawcy zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa, uznał S. M. (1) za częściowo niezdolnego do pracy na okres do 30 czerwca 2017 roku.

(dowód: orzeczenie k. 30 w aktach rentowych wraz z dokumentacją medyczną)

Od powyższego orzeczenia został zgłoszony zarzut wadliwości w wyniku czego wnioskodawca został skierowany na badania do Komisji Lekarskiej ZUS, która w dniu 6 lipca 2012 roku, po rozpoznaniu tożsamego schorzenia tj. zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa, nie uznała wnioskodawcy za niezdolnego do pracy.

(dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej k. 34 w aktach rentowych wraz z dokumentacją medyczną)

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa,
- dyskopatia lędźwiowa wielopoziomowa.

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy niezdolnym do pracy zarobkowej.

(dowód: opinia biegłego reumatologa A. D. k. 10-11verte wraz z opinią uzupełniającą k. 40,

opinia biegłego neurologa B. S. k. 31-32verte)

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2009, Nr 153, poz. 1227) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1)

Zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy (art. 13 ust. 4).

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiejkolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. Ratio legis wyodrębnienia tej przesłanki stanowi wyeliminowanie sytuacji, w których ubezpieczeni o wyższych kwalifikacjach po utracie zdolności do ich zarobkowego wykorzystania zmuszeni byłiby podjąć pracę niżej kwalifikowaną, do której zachowali zdolność, wobec braku środków do życia. Inaczej mówiąc, ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (na przykład pracy wymagającej niższych albo niewymagającej w ogóle jakichkolwiek kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy, do której posiada kwalifikacje. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 roku, I UK 103/06 OSNP 2007/17-18/26).

Należy zaznaczyć, iż wnioskodawca posiada wyuczony zawód ślusarza, ale w okresie aktywności zawodowej nie pracował w tym zawodzie tylko jako nastawiacz maszyn prasowacz i robotnik transportu wewnętrznego, a więc przy pracach typowo fizycznych.

Dla ustalenia, czy S. M. (1) jest niezdolny do pracy w rozumieniu przepisów cyt. ustawy Sąd dopuścił dowód z pisemnych opinii biegłych urologa A. D. i neurologa B. S. - biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u niego schorzenia.

Sporządzone w sprawie opinie przez biegłych urologa A. D. i neurologa B. S. Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegłe sporządziły opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Biegłe określiły w swoich opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawca. Każda biegła w zakresie swojej specjalności była zdania, iż stopień zaawansowania schorzeń nie powoduje u wnioskodawcy niezdolności do pracy zarobkowej.

Biegła A. D. rozpoznała u wnioskodawcy zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa i uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy zarobkowej.

W uzasadnieniu swojej opinii wskazała, że wnioskodawca chorujący od 20 lat na ZZSK, bez typowej dla tej choroby sylwetki, bez zajęcia stawów obwodowych kończyn górnych

i dolnych, zgłaszający bóle, sztywności i ograniczenia ruchomości kręgosłupa, zaadaptowany do swojej niepełnosprawności, pracujący w Zakładzie Pracy Chronionej od 8 lat w pełnym wymiarze czasu pracy jako monter okien, nie jest niezdolny do pracy zarobkowej. Biegła stwierdziła, że badany wymaga systematycznej kontroli

w Poradni Reumatologicznej, okresowej rehabilitacji i codziennych ćwiczeń wyuczonych w trakcie pobytów w sanatoriach, a w okresach zaostrzeń choroby może korzystać z okresowych zwolnień lekarskich.

W swojej opinii uzupełniającej biegła jednoznacznie wskazała, że wnioskodawca S. M. (1) nie utracił w znacznym stopniu zdolności do pracy na stanowisku ślusarza oraz prasowacza i jest osobą zdolną do pracy w tych zawodach. Biegła powtórzyła, że w okresach pogorszenia się sprawności ruchowej i nasilenia dolegliwości bólowych może korzystać z okresowych zwolnień lekarskich w ramach zasiłku chorobowego.

Tożsamy wniosek w zakresie oceny zdolności do pracy wnioskodawcy wyprowadziła biegła neurolog B. S.. Biegła w swojej opinii pisemnej rozpoznała u wnioskodawcy zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa oraz dyskopatię lędźwiowo wielopoziomową. W przedmiotowym badaniu neurologicznym biegła nie stwierdziła u wnioskodawcy objawów uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego ani objawów uszkodzenia obwodowego układu nerwowego. Wnioskodawca od 1998 roku otrzymywał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn reumatologicznych- zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa. Zmiany stwierdzone w obrębie kręgosłupa w przebiegu zszk, obecnie nie powodują powikłań neurologicznych. Z przyczyn neurologicznych biegła nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

Dowód z opinii w/w biegłych nie został w ocenie Sądu w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania. Wnioskodawca bowiem nie zgłosił żadnych merytorycznych zarzutów odnośnie opinii sporządzonych przez biegłych, wskazał jedynie, że stan jego zdrowia pogarsza się. Wnioskodawca nie składał również żadnych innych wniosków dowodowych, mimo pouczenia przez Sąd o treści art. 5 k.p.c.

Występujące więc u wnioskodawcy schorzenia, na obecnym etapie zaawansowania, nie powodują w świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów znacznego naruszenia sprawności organizmu, które może stanowić przesłankę orzeczenia niezdolności do pracy. Mimo ich występowania S. M. (1) zachował zdolność do wykonywania pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Samo istnienie choroby nie uzasadnia przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. O braku podstaw medycznych do przyznania świadczenia, nie może przesądzać fakt pobierania przez wnioskodawcę świadczenia przez okres 14 lat. Istotny dla rozstrzygnięcia sprawy jest bowiem stan zdrowia ubezpieczonego, oceniany pod względem naruszenia sprawności organizmu na dzień wydania konkretnej zaskarżonej decyzji. Prawo do renty ustaje, jeżeli osoba dotychczas uprawniona do tego świadczenia przestaje spełniać którykolwiek z warunków wymaganych do uzyskania tego prawa, a więc także w sytuacji odzyskania zdolności do pracy, jak to ma miejsce w przypadku wnioskodawcy.

Dodatkowo wskazać należy, iż nie można utożsamiać pojęcia choroby i niezdolności do pracy. O niezdolności do pracy nie decyduje fakt występowania schorzeń ale takie ich nasilenie, które wpływa na utratę zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami lub pracy jakiegokolwiek. Istnienie schorzeń powodujących konieczność stałego leczenia nie stanowi samoistnej przyczyny uznania niezdolności do pracy, lecz takie upośledzenie funkcji ustroju wskutek występujących schorzeń, które – przypadku częściowej niezdolności do pracy – uniemożliwia w znacznym stopniu wykonywanie pracy zgodnej z kwalifikacjami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., sygn. II UK 125/08, opubl. LEX nr 737388) .

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.